

cialdemokratiet ingen planer om. Det har vi ikke lagt frem, det er vi ikke gået til valg på, og det vil vi selvfølgelig heller ikke gennemføre efter valget.

Det, vi har sagt meget klokkeklart i valgkampen med hensyn til de investeringer, vi skal foretage i forskning og uddannelse, er, at hvis det ikke lykkes for alvor at få gang i beskæftigelsen indtil 2008, så må vi mindske gældsafviklingen, indtil vi har nået de store investeringer, vi skal nå inden år 2010.

Jeg troede, fru Pia Christmas-Møller og jeg var enige om, at Barcelonamålsætningen skal nås, for Danmark kan ikke lade sig hægte fuldstændig af den europæiske udvikling inden for forskning og udvikling. Og hvis fru Pia Christmas-Møller og jeg er enige om det, så lad os da finde sammen, så lad os sætte os ned og lave den plan. Sådan hørte jeg det i øvrigt også: at statsministeren inviterede partierne bredt til at sætte sig ned og få lavet den plan, der gør, at vi kan indfri de mål i 2010. Der stiller Socialdemokratiet meget gerne op.

(Kort bemærkning).

Charlotte Dyremose (KF):

Jeg bliver glad, når hr. Frank Jensen taler om at åbne for dem, der er lukket ude fra arbejdsmarkedet, for vi har jo en generation af nogle, som desværre ikke har fået de virkelig nødvendige boglige kompetencer. Jeg skal så undlade at nævne, at det måske er, fordi de desværre har gået i folkeskolen under den tidligere socialdemokratiske regering, og derfor ikke har fået de nødvendige skub i den rigtige retning, som vi nu lægger op til.

Men en af de ting, der bedrøvede mig så meget før valget, var, at Socialdemokraterne ikke ville være med til de her supplerende kriterier for SOSU-uddannelsen, altså at give mulighed for, at mennesker, der ikke er bogligt stærke, via deres faglige kompetencer kan komme ind og få en uddannelse og gøre en forskel i deres eget liv og i andre menneskers liv.

Når hr. Frank Jensen nu står og taler om at åbne for dem, der er lukket ude, er det så, fordi hr. Frank Jensen og Socialdemokratiet vil ændre kurs og vil være med, bl.a. når vi nu vil til at styrke mesterlærebegrebet, og altså hjælpe de mennesker, der ikke er bogligt stærke, men kan noget med deres hænder?

(Kort bemærkning).

Frank Jensen (S):

Man kan blive helt bedrøvet over den udvikling, der er i dansk politik – at mesterlære nu pludselig skulle være dyret i åbenbaringen i forhold til erhvervsuddannelsesområdet. Undskyld mig, den har vi allerede. Man kan jo i dag inden for vores erhvervsuddannelser – det ved i hvert fald uddannelsesordførerne fra de to regeringspartier – starte direkte ude i virksomheden.

Men der er vel ingen af dem, der sidder på regeringspartierne taburetter derovre, der har forestillet sig, at man i fremtiden kan uddanne elektrikere, snedkere og tømrere osv., uden at de også får de nødvendige skolemæssige kundskaber. Vi må passe på det, vi har i Danmark, nemlig gedigne, gode håndværksmæssige uddannelser, som vi er berømte for ude i verden, vi har fået priser i den internationale verden for de bedste erhvervsuddannelser; vi skal da ikke begynde at reducere kvalitet og indhold i dem. Så ender vi jo dér – hvilket vi kender fra USA og andre lande – hvor den håndværksmæssige kvalitet ganske enkelt er for ringe.

Jeg lover fru Charlotte Dyremose, at vi gerne vil være med til at se på, hvordan vi kan løse de her problemer. Men det største problem, som regeringen selv har skabt sig, er, at man har afskaffet skolepraktikken.

(Kort bemærkning).

Charlotte Dyremose (KF):

Så er det måske derfor, hr. Frank Jensen taler så meget om det her med klassekamp, for nu bliver det jo lige pludselig fra hr. Frank Jensens side lagt op som en klassekamp mellem dem, der er bogligt stærke, og dem, der desværre bare åbenbart kan noget med deres hænder.

Jeg spurgte til noget helt konkret. Jeg spurgte til social- og sundhedsuddannelsen, en uddannelse, hvor det, man skal, er at hjælpe andre mennesker med sine hænder. Det er ikke noget, hvor man skal være dygtig i skriftligt engelsk. Det er en mulighed for, at man kan være der for andre mennesker, at man kan hjælpe dem, og derfor synes jeg, det er meget underligt med den her snobberieffekt, der er fra Socialdemokratiets side, hvor man åbenbart i Socialdemokraternes bog kun er noget værd, hvis man er bogligt dygtig.

Jeg synes faktisk, at vi skylder de mennesker, der kan noget med deres hænder og bl.a. kan være ude og hjælpe vores ældre mennesker med hverdagsopgaver, at vi også giver dem noget